

ZPRAVODAJ

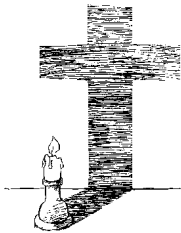
plzeňské diecéze

10/2007

ŘÍJEN

Zdroje života

„Tak at' svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“ Mt 5,16

V úkole následovat Ježíše a nechat se při tom inspirovat láskou jeho probodeného srdce nejsme odkázáni jen na vlastní síly a moudrost. Křesťan je v pozemském životě skutečně bohatě

„dotován“ Božími dary. Především zde jmenujme dar Ducha. Petrovo kázání o Letnicích nás ujišťuje, že po Ježíšově nanebevstoupení, tedy v čase církve, se naplňuje Joelovo proroctví a Duch je bohatě vyléván (Sk 2,16-21). O těch, kdo Ježíše přijali, říká, že jako dar dostanou Ducha svatého (Sk 2,38). A svatý Pavel v listě Římanům mluví o životě z Ducha jako o jediném možném způsobu, jak skutečně křesťansky žít (Řím 8,1-15).

Život z Ducha, ve kterém křesťané následují Ježíše, je živen v podstatě trvale vírou, modlitbou a svátostmi. Tyto prameny nejsou dány křesťanům jen k jejich potěšení, ale mají být prameny života, který „vydává světlo“. Mají společenskou povahu. Ne jen v tom smyslu, že se víra sdílí ve společenství církve, že modlitba má také své společné formy a

že svátosti křesťana upevňují ve společenství církve — tajemného těla Kristova, případně ho do tohoto společenství navrací. Zmiňované prameny života křesťana disponují a uschopňují k tomu, aby „překonával tmu zla“, aby mohl překonávat hradby vlastního sobectví nebo nepřítelů druhých lidí a tak se stával světlem, které není z něho samotného, září z něho a „svítí všem lidem“.

Máme-li tedy jakožto křesťané svítit jako světlo druhým lidem, aby viděli naše dobré skutky a vzdávali chválu našemu Otci v nebesích, nezbyvá než trvat na tom, že jakožto křesťané nejsme oddělitelní od Boha, i když se o to někdy pokoušíme. Hřích je velmi nemoudrým pokusem oddělit se od Boha. Kvůli tomu se nám nemusí hned dařit zle, ale Boží světlo v nás pohasne. Nás samotné budou možná lidé i nadále nějak ctít nebo chválit (jako hříšníci jsme přece tak „lidští“!). Ale budou vzdávat slávu našemu Otci v nebesích? To snad až tehdy, když dohlédnou nejen k našim hříchům, ale i k našemu pokání a Božímu odpuštění. To je ale už dost náročná cesta.

Zastavme se ještě na chvíli u cíle našeho „konání dobrých skutků před lidmi“, našeho „svícení světla“. Cíl není v tom, že nás lidé budou chválit, ale cílem je chvála Boží. Může nám to připadat jako cesta příliš

dlouhá s cílem velmi vzdáleným, pro ty, kdo Boha neznají přímo nedosažitelným. Jenže člověk může uctívat i to, co nezná, nedovede popsat, jen to tuší. V takové situaci je dnes velká řada našich současníků a životních souputníků, kteří bývají dost nepřesně nazýváni „nevěřící“ nebo ještě nepřesněji „ateisty“. Máme-li se spolehnout na Boží světlo, které z nás září druhým, potřebujeme k tomu sami víru. Nejen víru, že „se to podaří“, že jim světlo zasvítí, ale víru, která nese náš život a která znamená mnohem víc, než jen „zna-

lost pravd víry“ nebo přesvědčení, o existenci věcí neviditelných. Je to víra:

Že jsem Bohem milován — a proto žiji z Boží lásky.

Že je mi Bohem velkoryse a spolehlivě odpuštěno — a proto žiji z Božího odpuštění.

Že mne Duch svatý vede — a proto se mohu na jeho vedení spolehnout více, než na vlastní dojmy a představy.

z katecheze ThDr. Aleše Opatrného na vikariátním dnu v Rokycanech 16. června

● Světový den misí 21. října

Poděkování za pomoc misím skrze Papežskou Misijní Díla v roce 2006

Milí přátelé,

chtěl bych Vám upřímně poděkovat, že jste i v minulém roce prokázali svoji lásku k misím, ať už svými modlitbami, osobním nasazením nebo finančním příspěvím. Skrze PMD jste věnovali přes 25 milionů Kč, což je o 6 milionů Kč více než předchozí rok. Nedávno jsem navštívil asi třetí nejchudší zemi světa, africkou Malawi, kde ze 13 milionů obyvatel je 1 milion sirotků. Jejich rodiče zemřeli na AIDS, malárii nebo podvýživu. Viděl jsem na

vlastní oči, jak se naše pomoc dobře využívá a dostává právě k těm nejchudším. Kromě Malawi jsme díky Vaší štědrosti mohli pomoci ještě do dalších 8 zemí, např. Indie, Ugandy, Peru a Bangladéše. Vaše dary z Misijní neděle na Dílo šíření víry umožňují např. stavbu kostelů, nákup aut a podporu katechetů. Sponzorovali jste i bohoslovce a životně nutnou pomoc zahrnující výživu, studium, katechezi, lékařskou a hygienickou péči pro více než 47 tisíc dětí. Jménem chudých Vám ze srdce za vše děkuji a spoléhám na další spolupráci s Vámi. Sám Ježíš, kterého se tímto osobně dotýkáte, Vám jistě Vaše misijní úsilí odmění.

P. Jiří Šlégr, národní ředitel PMD

● Občanská volba

Milé sestry a bratři, chceme vás společně požádat o pomoc při snaze získat finanční prostředky od OBČANSKÉ VOLBY společnosti Plzeňský Prazdroj na realizaci 3 projektů Nestátních neziskových organizací, které při své činnosti vycházejí z křesťanských zásad a 1 projektu na opravu kostela.

★ I. Zájem dětí je velký — jen místa je málo

Projekt Salesiánského střediska mládeže — domu dětí a mládeže Plzeň — žádáno 400.000 Kč — rozšíření prostor budovy střediska zastřešením ploché terasy o ploše

200m² zvýší nabídku programů a rozšíří a zkvalitní pedagogisko–sociální pomoc dětem a mládeži. (Kroužky zájmové činnosti, nízkoprahové otevřené kluby a Střecha — centrum pomoci dětem, mládeži a rodině.)

★ II. Seniori v suchu

Projekt Diecézní charity Plzeň — žádáno o 360.000 Kč — oprava provlhlého zdiva Domoiva pokojného stáří sv. Alžběty v Hlavanově ulici v Plzni. Na zdech domu z roku 1874 se objevuje plíseň, která by — pokud by se stav neřešil — mohla ohrozit zdraví obyvatel a vážně narušit statiku domu. Finanční prostředky zajistí provedení izolace,

a tím zabezpečí vhodné prostředí pro desítky současných i budoucích seniorů.

★ III. Ošetrovatelská lůžka pro terminálně nemocné

Projekt Hospice sv. Lazara — žádáno o 310.400 Kč — umírajícím pacientům se životní prostor postupně zmenšuje až na velikost nemocničního lůžka. Náš projekt pomůže, aby i tento minimální prostor byl pohodlným a důstojným místem.

★ IV. Oprava kostela Nanebevzetí Panny Marie v Plané nade Mží

Projekt Sdružení pro obnovu památek v Rokycanech a okolí — žádáno o 400.000 Kč — oprava konstrukce krovu a střešního pláště.

Tyto čtyři organizace postoupily z I. kola hlasování, ve kterém rozhoduje 20 členů Rady reprezentantů (včetně otce biskupa F. Radkovského, primátora města Plzně ing. P. Rödla a nám. primátora ing. P. Náhlíka) a umístili se mezi dalšími 21 postupujícími do druhého kola na 2.–4. a 16. místě, což svědčí o kvalitě těchto projektů.

Peníze na realizaci svých projektů v soutěži mezi ostatními 22 projekty získají ty organizace, které získají co nejvíce hlasů od veřejnosti — tedy také od vás.

Chcete-li těmto organizacím pomoci, pošlete prosím do 9. listopadu projektům svůj hlas:

1) SMS z vašeho mobilu (1 SMS za 3 Kč)

Pro projekt Sal. střediska ve tvaru: **HLA**

mezera **OVP** mezera **15**, na číslo: **900 11 03**

Pro projekt D. charity Plzeň ve tvaru: **HLA**

mezera **OVP** mezera **4**, na číslo: **900 11 03**

Pro projekt Hospicu sv. Lazara tvar: **HLA**

mezera **OVP** mezera **3**, na číslo: **900 11 03**

Pro projekt Sdružení pro pam. tvaru **HLA**

mezera **OVP** mezera **23**, na číslo: **900 11 03**

2) prostřednictvím internetu na adrese www.plzenskyprazdroj.cz v legendě

Odpovědná společnost – Občanská volba – Ročník 2007 – Hlasování o projektech označit vybraný projekt, vypsát zápatí a kliknout na **odeslat hlas**.

3) zakoupením **Plzeňského deníku 5. listopadu**, vyplněním, vystřížením a posláním kupónů na podporu těchto projektů.

POZOR !!!! Z jednoho mobilu lze poslat jen 1 SMS pro jeden projekt, ale pokud můžete poslat hlas z mobilu i z internetu a poslat ještě i kupón, všechny hlasy se počítají. Můžete tedy třemi způsoby podpořit každý ze čtyř projektů (každý dostane od vás 3 hlasy)

Když požádáte také vaše příbuzné a známé, budou naše naděje na získání finančních prostředků od Plz. Prazdroje ještě větší.

S vděčností vaši: Karel Ženíšek 603 294 010,

ing. Jiří Lodr 731 433 001,

ing. Jakub Forejt 603 246 708

Ptáme se...

jáhna Roberta Frouze, účastníka Evropského ekumen. setkání v Sibiu:

1. Jak jsi prožil toto setkání, co Tě potěšilo, zaujalo, našťvalo . . .

„Moje“ Sibiu: první den v horečce na hotelové posteli. Pak údiv nad krásou města, vděčnost za setkání napříč Evropou i denominacemi, silný prožitek kulturní příbuznosti a zároveň rozdílnosti nás Evropanů, hlava i srdce

plně námětů k přemýšlení, napjaté poslouchání (některých) projevů, mnohé podnětné rozhovory.

Potěšilo mě: Zejména respekt k názorům jednotlivých delegátů. Byl jsem pozitivně překvapen, kolik úsilí bylo například vynaloženo na zapracování jednotlivých připomínek do závěrečného prohlášení.

Zaujalo mě: Mimo jiné přítomnost nejen mnohých církevních, ale i řady politických „špiček“ celoevropského významu. Také v jejich projevech zaznívalo téma nezbytnosti obnovy křesťanství jako předpokladu uchování evropské identity.

Naštvalo mě: Přímo asi nic. Příliš mne neslovila dramaturgie velkých shromáždění na náměstí (včetně toho „televizního“ — možná trochu promarněná šance). Měl jsem také dojem, že kolem některých témat (například Evropa a islám) se našlapuje příliš opatrně.

2. Co pro Tebe znamená ekumena?

Ekumena je pro mne velice živé téma už proto, že jsem byl kdysi pokřtěn v metodistické církvi, katolíkem jsem se stal až po několika letech. V protestantském prostředí mám řadu velmi dobrých přátel.

Nechci si dělat žádnou konkrétní představu o tom, k jakým formám života by mělo ekumenické úsilí směřovat — myslím, že to ví pouze Pán. My se můžeme pokoušet otevřít, vycházet si naproti, kam až to jde — a zbytek nechat na Něm.

3. Přivezl sis nějakou inspiraci pro sebe sama, pro naši diecézi?

Přivezl jsem si povzbuzení k posilování „ekumeny zdola“ — různých forem setkávání, společných modliteb a vzájemného poznávání.

Povzbuzující byla také ochota k otevřeně diskusi a respekt k vyslovovaným názorům, o které jsem se už zmiňoval — to by snad mohla být inspirace pro různá farní i diecézní grémia. Hlavně jsem si ale přivezl radost a novou naději.

ptal se –jl–

Představujeme

Římskokatolickou farnost Spálené Poříčí

Pan farář, pan starosta, pan řídící — to bývaly na vesnicích či menších městech nejdůležitější osobnosti veřejného života, které většinou požívaly všeobecné a přirozené vážnosti. My tento model známe buď z vyprávění letitých pamětníků nebo z románů odehrávajících se v dobách předválečných. Po několik desetiletí pak nic takového nefungovalo a jak by také mohlo, když ze starosty se stal soudruh předseda NV, z pana řídícího soudruh ředitel a farář byl odsunut nejprve do kriminálu, později na okraj společnosti. A dnes si jen s nostalgii říkáme, že takovýto triumvirát snad už není možné obnovit. Mnohdy je to pravda. Ne však ve Spáleném Poříčí. Tam totiž spolupráce obecního úřadu, farnosti a obou škol funguje výborně.

„Víte, na venkově nějakou dobu trvá, než si získáte důvěru lidí. A já už tu působím tak dlouho, že mě znají věřící i nevěřící, jsem zde

farář pro všechny,“ říká P. ICLic. Vladimír Gajdušek, který nastoupil jako duchovní do nedalekých Nových Mitrovic už v roce 1980 a přímo ve Spáleném Poříčí působí s dvouletou přestávkou na studia v Římě od roku 1990. Během naší krátké procházky po městěku pana faráře vlídně zdraví každý, koho potkáme, někdo se s ním i zastaví na pár slov, přestože je chladno a prší, takže každý spěchá do tepla.

„Obce Čičov, Čížkov, Nové Mitrovice a Těnovice, bývalé samostatné farnosti, které do farnosti Spálené Poříčí nyní patří, jsou typické české vesnice se všemi neduhy současnosti, jako je vylidňování, přesun obyvatel za prací do měst, takže přes zimu v kostele moc lidí nenapočítáme. Jakkmile začne teplejší období, hned je účast mnohem vyšší, protože se objeví rekreatanti z Prahy a Plzně, kteří si oblíbili krásnou brdskou krajinu a její čisté pro-

středí, ale stálých občanů spíše ubývá“ pokračuje P. Gajdušek.

„Ve Spáleném Poříčí samotném je to ale jinak, tady nám lidí spíše přibývá. Máme dobré vedení obce, z původně omšelého městečka se strašnou silnicí se stává velice pěkné město, které dokonce vyhrálo soutěž o nejlepší historický střed města.“ Z finanční odměny byl mimo jiné opraven sokl kostela sv. Mikuláše na náměstí a tři sochy světců o pár metrů vedle. P. Gajdušek odemyká vchod kostela. Interiér je tak příjemný, prosvětlený a útulný, že se vůbec nedivím, když slyším, že sem lidé rádi chodí nejen na bohoslužby, ale i na koncerty a jiné kulturní akce.

„Občas tu koncertují děti ze zdejší základní školy, měly zde i představení pastýřské hry. Při obci také působí pěvecký sbor složený z věřících i nevěřících, ten tu také vystupuje. A pak různí hosté, nedávno třeba schola od sv. Tomáše z Prahy, která byla na faře v nedalekých Těnovicích na soustředění. Jsem přesvědčený, že koncerty v kostele jsou správná věc, přivedou sem i lidi, kteří by jinak sami nepřišli, kteří se prostředí kostela tak trochu bojí nebo ostýchají. Kostel má být k dispozici i pro školu a veřejnost.“

Spálenopoříčský kostel má to štěstí, že patří do středu památkové zóny, je památkově chráněný, takže prostředky na jeho nezbytné opravy podle zákona ze 70 % poskytuje Ministerstvo kultury ČR, 20% obec a 10% je povinný podíl farnosti.

„Těch deset procent není vůbec zanedbatelná částka,“ upozorňuje farář. „Třeba při opravě střechy za skoro milión korun to bylo sto tisíc. Kde je vzít? Musel jsem lidem říct, že je třeba tuto částku vybrat. Takže už několik let máme vždycky první neděli v měsíci sbírku na opravu a udržování kostela. Tento postup vřele doporučuji, lidé si to vzali za své. Když vědí, že peníze jdou přímo na opravy kostela, bývá vybraná částka až desetkrát větší než

při běžné sbírce. Farníci pak mají radost, že i jejich přičiněním je opravený kostel, který je dobře viditelný a s nímž se mohou chlubit. I v tomto případě ale musí fungovat dobrá spolupráce farnosti a obce, bez toho by to nešlo.“

O tom, že obec a farnost spolupracují ve Spáleném Poříčí opravdu skvěle, svědčí i skutečnost, že zhruba před rokem byla z obecního rozpočtu postavena nová kaple v Lipnici. Byla to zajímavá historie. Tamní občané měli po válce shromážděný materiál na její výstavbu, nastoupivší komunistický režim však vše zabavil a výstavbu znemožnil. Po převratu se opět objevila myšlenka kapli postavit, ale nebyly finance.

Záležitosti se tedy ujala obec a postavila podle návrhu architekta Jana Soukupa na lipnické návsi multifunkční zařízení, kde se mohou konat bohoslužby, pohřby, ale i koncerty a další akce. „Ta stavba se opravdu povedla,“ pochvaluje si P. Gajdušek. „Lidi si tehdy mohli vybrat, komu kapli zasvětit. A dohodli se, že to budou svatí Petr a Pavel — snad i na počest našeho starosty Pavla Čížka, který se o ni tolik zasloužil.“

Fara ve Spáleném Poříčí je už po staletí umístěna v krásné barokní budově na náměstí, která zde podle některých pramenů stojí už od středověku. Vedlejší „domeček“, jak zde říkají, jenž byl původně příbytkem kostelníka, dnes slouží jako informační středisko a muzeum MěÚ, který tam je v nájmu. Najdeme zde např. původní pec na chleba, barokní nábytek, ale i výstavu současného malíře.

„*Tak tuhle skříň,*“ ukazuje P. Gajdušek na jeden historický exemplář, „*dělal truhlář, který vyrobil i nábytek pro Jindřicha Šimona Baara do Klenčí.*“ Jméno známého spisovatele se tu nezmiňuje náhodou. Pater J. Š. Baar ve Spáleném Poříčí působil jako kaplan před svým odchodem na Chodsko. Naučil se tu prý milovat koně od zdejšího faráře a jeho osobnost později zachytil ve své novele Holoubek.

Ve Spáleném Poříčí se roku 1915 narodil P. František Ferda, člověk, který měl mimořádný dar pomáhat tolika trpícím. Jeho jméno dnes nese místní Dům s pečovatelskou službou, který je chloubou Spáleného Poříčí. Vytápění má z termálních vrtů, je kompletně zateplený, několik bytových jednotek je uzpůsobeno pro těžce chodící lidi, ochotná a energická paní správčová je pak jenom korunou

na zdařilém díle obce. „*Je mi moc líto, že je- nom nepatrná část obyvatel domova chodí do kostela. To je to nejstrašnější dědictví komunismu. Ztráta víry a všechno, co s tím souvisí*“, říká smutně pan farář.

Ve zdejší farnosti působili také nezapomenutelní P. Jan Kozlík a P. Václav Málek, dnes převor Řádu milosrdných bratří; v nedalekých Nových Mitrovicích, které nyní též patří do farnosti Spálené Poříčí, nyníjší hradecký biskup Mons. Dominik Duka, který tam v době komunismu přišel o státní souhlas.

Prostě Spálené Poříčí mělo vždycky štěstí na výrazné osobnosti. A sedmapadesátiletý P. Vladimír Gajdušek, který kromě funkce duchovního správce farnosti je činný také jako viceofiál Interdiecézního církevního soudu v Praze, který řeší hlavně případy platnosti církevních manželství ze všech pěti českých biskupství, do jejich výčtu rozhodně patří. Člověk plný energie, vlídnosti i humoru, který se dokáže smát nakažlivým smíchem. Čím víc s ním hovoříte, tím víc máte pocit, že se s ním dá mluvit o všem. Farář pro všechny, který dokázal najít společnou řeč církve, státní samosprávy a školství, aniž by musel ustupovat, kam by nechtěl.

Alena Ouředníková

Církevní stavby v diecézi

Chýlice, kostel sv. Jakuba a Stupno, kostel sv. Vavřince

V Chýlicích mezi Rokycany a Mirošovem stojí starobylý kostel sv. Jakuba, jenž byl součástí obce prvně zmiňované k roku 1194. Tato vesnice stála ještě koncem 13. století, ale pak zmizela do nenávratna stejně tak, jako zřejmě nejstarší kostel v regionu, jenž byl postaven přímo u biskupského dvorce v Rokycanech.

Dnes už kostel není obklopen domy vesnice, ale pouze hřbitovem. Je jednodlný, s věží v jihozápadním koutě lodě a pravouhlej uzavřeným presbytářem. Věž obsahovala panskou tribunu a pravděpodobně byla sou-

částí šlechtického dvorce. Románské zdivo je obsaženo ve zdivu lodě, presbytář je novostavbou z počátku 14. století. V roce 1674 byl kostel radikálně přestavěn. Z té doby pochází i křížová klenba presbytáře a ranné barokní hlavní oltář. Na něm je obraz s námětem zjevení se sv. Jakuba španělskému králi Ramírezovi a jeho povzbuzení v boji proti Saracénům, doprovobený plastikami českých patronů. Ze stejné doby je i kazatelna. Na pilířích kruchty jsou umístěny náhrobníky ze 16. a 17. století.

Nejmladší kostel ve vikariátu je již také pamětník. Je jím kostel sv. Vavřince ve Stupně, postavený mezi roky 1880 až 1885. Posvěcen byl 5. července 1884. Nahradil starší kostel stejného zasvěcení, který stával západněji od novostavby. Nejstarší zpráva o něm je z roku 1352. Příběh tohoto kostela vykazuje převahu těžkostí a katastrof. Přes mnohé opravy během 19. století byl stále v tak nedobrému stavu že bylo rozhodnuto o stavbě nového kostela. Po jeho realizaci byl starý kostel zbořen a na jeho místě byla později postavena škola. Nový kostel postavil vrchní místodržitelův inženýr Karel Scheiner.

Stavba je typologicky tzv. pseudobazilikou, to znamená, že má střední loď vyšší, než postranní, ale tato loď nemá v horní části okna pro osvětlení. Půdorysně je kostel trojlodní s příčnou lodí. Sloh kostela je novorománský, vrchol věže je spíše novogotický. Právě tak celkové vyznění vnějšku kostela je díky vertikálnímu charakteru blízký spíše gotice. Za-

stropení kostela je ploché, klenuté jsou pouze mezilodní arkády a koncha nad apsidou.

Nositelům architektonického vyznění kostela jsou vnitřní kvalitní ornamentální malby s figurálními medailony. Na stropě je pět medailonů se znaky čtyř evangelistů a apokalyptického Beránka, ležícího na Bibli se sedmi pečeti. Vybavení kostela je jednotné, oltáře, zpodobnice, kazatelna a lavice mají novorománské formy. Zajímavá je kazatelna se spirálovým schodištěm, které mění směr zatočení. Obrazy na oltářích namaloval Vilém Kandler. Opravy kostela začaly již počátkem 90. let 20. století a to opravou krovu a střech a odvedení srážkových vod ze střech a okolních ploch kostela. Poté začaly opravy vnějších omítek a vitráží v oknech. Nyní je zájem na opravě vnitřku kostela.

Jan Soukup

Přemítání o farnosti

Kostra a krevní oběh

Druhou z důležitých oblastí podporujících vlastní poslání farnosti je parketa organizačního řízení farnosti. Podobně jako lidské tělo se neobejde bez podpůrné kosterní struktury

a systému krevního oběhu, i farnost ke svému životu a službě potřebuje účelně nastavenou podpůrnou strukturu zodpovědnosti a zdravý komunikační systém (podporovaný dalšími pomocnými systémy, jako např. administrace,

evidence, personalistika, supervize, vykazatelnost apod.).

K vyváženému rozvoji života a poslání farnosti přispívá, jestliže jsou ve farnosti rozvíjeny organizační struktury a systémy, které pomáhají vytvářet zdravé a tvůrčí prostředí k růstu života a rozvoji služby farnosti. Tyto struktury nesmějí být samoučelné, protože „*littera zabíjí, ale Duch dává život*“ (2 Kor 3,6), ale musejí vždy vytvářet prostor k setbě a růstu semene Kristova slova, které pak „*vzchází a roste samo od sebe*“ (Mk 4,27).

Jaké jsou charakteristiky takového zdravého a podpůrného organizačního prostředí farnosti a jak k jeho rozvoji mohou přispět „pastýři“ i „obyčejní“ farníci?

Struktury spoluzodpovědnosti: Již naše minulé přemítání naznačilo, že životaschopná je ta farní obec, která rozvíjí pružné struktury spoluzodpovědnosti (pastorační rada, ekonomická rada, farní shromáždění apod.), díky kterým se velká část farníků různými způsoby prakticky podílí na rozlišování a sdílení vize a poslání farnosti nebo jednotlivých oblastí.

Ano tradici, ne tradicionalismu: V rostoucích farnostech nemá hlavní slovo nezdravý „tradicionalismus“ ve smyslu mechanického lpění na formách, na které jsme přes jejich dlouhodobou nefunkčnost zvyklí, ale je podporována úcta ke zdravým tradicím a nosným zvykům, které dávají farníkům potřebnou jistotu a oporu pro jejich život a službu.

Tříbarevné řízení: Všechny struktury zodpovědnosti a další pomocné systémy ve farnosti podporují růst života farnosti do tří směrů a umožňují vyváženost, prolínání se a vzájemnou podporu všech těchto tří důrazů: „nahoru“ (posilují schopnost lidí prohlubovat svoji zkušenost s Bohem a jeho Slovem; „mysterium“ = tajemství, symbol *červené* barvy); „dovnitř“ (posilují společenství a vztahy mezi členy farní obce navzájem; „communio“ = společenství, symbol *modré*

barvy); „ven“ (podporují službu farní obce širší společnosti a proměnu okolní kultury; „missio“ = poslání, symbol *zelené* barvy).

Čím mohou přispět pastýři a vedoucí: Načrtněte si organizační schéma farnosti tak, jak to v praxi skutečně funguje. Iniciujte proces formulace trvalého poslání a dlouhodobé vize farnosti. Vyhodnoťte, zda organizační struktury a systémy ve farnosti slouží či neslouží životu a poslání farnosti a zda podporují tříbarevnou vyváženost mezi důrazem „nahoru“, „dovnitř“ a „ven“. Struktury, které životu či službě neslouží, přizpůsobte tak, aby životu sloužily, nebo je zrušte. Co nejvíce využijte neformálních příležitostí ke komunikaci s farníky. Účastněte se kursů o řízení a komunikaci a využívejte poradenství.

Čím mohou přispět „obyčejní“ farníci: Pokud jste obklopeni život nepodporujícími či dokonce život dusícími strukturami, ptejte se svých pastýřů ne „zda“, ale „kdy“ budou tyto struktury změněny; rozvíňte v této oblasti velkou trpělivost a pokoru, ale zároveň i důraznou asertivní vytrvalost. Sami buďte k dispozici především či výlučně tam, kde můžete sloužit na základě svých jedinečných darů a schopností. Rozvíjejte zdravé neformální komunikativní prostředí, které je často schopné „proštouchnout“ i některé slepé uličky způsobené nepružnými formálními strukturami.

Otázky k zamyšlení či rozhovoru:

19.1 Čím mohu osobně přispět k prohloubení zdravé neformální komunikace ve farní obci? Které „komunikační uzly“ mohu pomoci rozmotat, aby přestaly blokovat zdravý „krevní oběh“? Do kdy pro to něco udělám?

19.2 Je naše farnost přestrukturizovaná nebo v ní vládne zmatený chaos a nikdo neví, kam společně směřujeme, kdo je za co zodpovědný a jakým způsobem a kde lze o důležitých věcech komunikovat? Podporují organizační struktury ve farnosti život nebo jej naopak dusí či jsou prostě nefunkční? Co s tím?

19.3 Jak mohu svým pastýřům pomoci v trvalém přizpůsobování organizačních struktur ve farnosti tak, aby sloužily životu a službě životu? Jsem pro ně dostatečně důvěryhodný

a spolehlivý partner? Co mohu udělat pro to, abych si jejich důvěru získal nebo obnovil? S kým se v této věci mohu poradit? Do kdy?

P. Petr Hruška, agas@seznam.cz

Slovo mají čtenáři

• Pout' do Čiklavy

V neděli 12. srpna večer jsme se vydali na pout' s naším vikářem otcem Jaroslavem Hüllem do rumunské Ciclavi (čti Čiklavy). Jeli jsme celou noc a ráno překročili hranice Rumunska. Tam se cesta zpomalila, kvalita silnic nebyla nic moc. Od hranic jsme jeli s přestávkami šest hodin a najeli 280 km. To vyjadřuje dostatečně stav silnic. Do Gerniku jsme dorazili v pondělí okolo 14. hodiny. Byli jsme ubytovaní v bývalém statku. Majitelé jej opustili a šli do Čech za prací. Zůstal tam i pejsek na řetězu.

Večer jsme navštívili místní hospodu. Pivo bylo dobré a jmenovalo se Timisoára (čti Temesvár).

V úterý ráno jsme vyrazili autem na pout' do Ciclavi. Místní šli již v pondělí dopoledne pěšky. Cestou zpívají písně a modlí se. Z Gerniku je to 60 km. Ještě v úterý ráno odvážel nákladák poutníky do Sazky, odkud se také šlo pěšky (asi 25 km), z naší výpravy šli dva

mladí lidé. V Ciclavě stojí na skále krásný kostelík, je z něj výhled jako z hradu. Postupně přicházely jednotlivé výpravy. Zpívaly a po příchodu do kostela jsme se všichni modlili a opět zpívali. To se opakovalo při každém příchodu další skupiny. Odpoledne byla mše pod širým nebem. Pak jsme až do půlnoci zpívali a pronášeli prosby a modlili se. Bylo to úžasné. Celé to vedl v češtině místní děkan P. Mašek. Po půlnoci se mohlo v kostele do pěti hodin ráno spát. Pak se muselo vše uklidit, kostel vyvětrat a v šest hodin se sloužila mše. Domů se někteří poutníci vraceli pěšky.

Další dny jsme poznávali krásy krajiny a tvrdost života místních lidí. Navštívili jsme hřbitov, kde páter Jaroslav pronesl modlitby za zemřelé. Dále jsme navštívili několik rodin, povozili se po krajině na povoze taženém koňmi. Okoukli výrobu slivovice a také ochutnali. Poslední den jsme vyrazili k Dunaji, navštívili několik kostelů a klášter. Celá pout' se vydařila, všichni byli spokojení a přivezli jsme si spoustu zážitků. *dah*

• Oáza v Klenčí pod Čerchovem

Hle, všechno tvořím nové ... Zj 21:5

Poslední dva týdny v červenci si několik mladých vyhradilo na duchovní cvičení, která pořádalo hnutí Světlo — Život v Klenčí pod Čerchovem (plzeňská diecéze). Do tohoto malebného městečka se sjeli děvčata a chlapci z různých koutů vlasti, zejména však z Klatovska a z Prahy. Celou duchovní obnovu zařitoval P. Jan Rajlich OP z plzeňského konventu po boku s neodmyslitelným druhem, boxerem Plutem.

V programu byla spousta času vyhrazená osobní modlitbě inspirované Písmem svatým a evangelním rozmluvám. Postupovali jsme podle jednoduchého klíče různocových tajemství, přičemž na každý den připadlo jedno — a tak není divu, že jsme ve zhuštěném sledu prožili Vánoce, dobu postní, Kristovu velkopáteční agónii, ano i slavné Zmrtvýchvstání Páně, Jeho Nanebevstoupení, seslání Přímluvce a Mariino nanebevzetí a korunování.

Vědomí a prožitku společenství jistě nebývalou měrou přispívalo denní slavení mše svaté, kde jsme zakoušeli bytostné sjednocení u hostiny jednoho Chleba a jednoho Kalicha. Odpoledne bylo věnováno odpočinku a procházkám po okolí anebo k rozhovorům s místními lidmi. Večerní program se dělil mezi zábavu a školu modlitby, v níž jsme se teoreticky i prakticky seznamovali s různými druhy modlitby. Ke všemu veselí a rozjímání se družilo mlčení, které pro některé z nás představovalo menší problém.

Do pravidelného denního režimu čas od času vstoupila příjemná zpestření, za zmínku stojí nejméně dvě. První mělo podobu účasti na ufologické přednášce, na kterou jsme si intenzivně brousili zuby jenom jeden večer, déle bychom to ani nevydrželi. A jelikož následujícího dne byla na pořadu pěší túra na Čerchov, postupně jsem ztrácel naděje, že tuto zajíma-

vou přednášku stihneme. Měli jsme štěstí a Hospodin tomu asi chtěl, abychom dorazili až na diskusi. Pan přednášející působil demagogickým dojmem, šermoval s neuvěřitelnými argumenty, nad nimiž se naše určené hlavy pozastavovaly, v obecnstvu však sklízely skvělý úspěch. A to byla příhodná chvíle pro pár příspěvků do pléna z naší strany, zejména ústy P. Jana.

Vševědoucí pan přednášející kličkoval, pronášel pyšné fráze, urážel, uhybal od tématu a všemožně se snažil vymanit z osudného sevření, způsobeného bezelstnou námitkou z našich řad. V sále mezi oddanými uctivači ufo a mimozemského pantheonu to zahučelo nadávkami na naši adresu a jaksi se všechno chýlilo k závěru, pánové se otráveně zvedali od stolů, platili po jednom pivečku a na hlavy nasazovali placaté čepice tím zrychleným a nasupeným chvatem. Inu, někdo rozumí všemu, ale někdo jenom něčemu.

Mnohem poklidnější průběh měla půldenní návštěva plzeňského biskupa Mons. Františka Radkovského. Zpočátku jsme před váženým pánem klopili zrak, celí zamklí a plní ostychu, ale vzápětí si získal naši důvěru a sympatie svou bezprostředností, přátelským vystupováním a otcovským přístupem. Toho dne byla i tabule o něco slavnostnější, nejen chléb a voda, vždyť jsme prožívali Letnice, a co víc: v přítomnosti nástupce apoštolů.

To se mimo jiné odrazilo na lesku bohoslužby, zdobná posvátná roucha, liturgický průvod, radostný zpěv našich hrdel, proud slov vlebících Pána, planoucí svíce a Boží přítomnost znázorněná hustým oblakem dýmu vonného kadidla. Odpoledne jsme odcházeli na výpravu, nikoli však ven, leč dovnitř, do svých duší, abychom je důkladně zkoumali, před Bohem vyznali nalezené viny a prosili za jejich odpuštění. A to, že otec biskup vzal do rukou naši naprasklou polskou kytaru nevalné jakosti a zpíval s námi v tee-

pee jak o život, bylo sladkou třešničkou na dortu celého dne.

Na duchovních cvičeních každý z nás obdržel od Pána mnoho milostí a někdo i pozvání ke stolu Páně, jmenovitě Lucka, která poprvé přistoupila ke svatému přijímání, ozdobená jako nevěsta s bílou růžičkou vpletenou do vlasů.

V konečném hodnocení celého programu jsme zjistili, že drtivá většina si pochvalovala stěžejní části formace jako stánek setkání — rozjímavou modlitbu, evangelní rozmluvu, mši svatou a školu modlitby. Méně podstatné aktivity se ocitly v sebevědomém stínu toho klíčového, což potěšilo P. Jana, a nás následně pobavila jeho dětská radost.

Na závěr bychom chtěli poděkovat animátorům Hance, Luce a Richardovi za vedení skupinek, Libě za zázemí a Monice za obětavou službu v kuchyni, místnímu knězi P. Januszovi za půjčení fary, P. Janovi OP za skvělé vedení duchovní obnovy. Zvláštní dík patří Trojjedinému Bohu za Jeho velkou trpělivost a shovívavost, s jakou nás provázel po celé dva týdny, a že dal vzniknout západočeské oáze Nový Jeruzalém. Opravdu chvála Kristu!

Tomáš Mikulka, ministrant

• Hudební porozumění bez hranic

V roce 2006 oslovil otec biskup dirigenta Scholy u redemptoristů Antonína Švehlu s návrhem na účast sboru na českých kulturních dnech ve Freiburgu.

Naše rozhodování bylo krátké a tak jsme na pozvání Ackermann Gemainde odjeli v květnu 2006 na třídní návštěvu do Freiburgu, který se nachází v jihozápadním Německu poblíž francouzských a švýcarských hranic. Ve Freiburgu jsme byli ubytováni v rodinách, takže brzy po příjezdu jsme již mohli zkoušet dorozumívací dovednosti.

Naši hostitelé pro nás připravili velice zajímavý program, v němž nechyběla prohlídka města s průvodcem, návštěva Münsteru, výlet

do kláštera sv. Petra poblíž Freiburgu i přátelský večer v rezidenci Waldhof, kterou využívá Ackermann Gemainde k různým společenským akcím. Pracovní část naší návštěvy spočívala ve vystoupení Scholy v kostele sv. Barbary a v doprovodu nedělní bohoslužby ve freiburské katedrále společně se sborem Domkapelle.

Tři dny uběhly velmi rychle a při odjezdu jsme se s našimi novými přáteli loučili pozváním sboru Domkapelle do Plzně v roce 2007.

Po návratu jsme si sdělovali zážitky, které prožili členové scholy v jednotlivých rodinách. Vznikla tak pestrobarevná mozaika dokazující, že i přes určité jazykové bariéry se lze velmi dobře dorozumět, a tam kde se nedostávají slova, lze obtíže překlenout hudbou a zpěvem. To jsme si dokonale uvědomili během večera s českými, německými ale i moravskými, chodskými a slovenskými písničkami právě v rezidenci Waldhof.

A protože přátelé z Freiburgu naše pozvání přijali, ujala se Schola u redemptoristů úlohy hostitelů od 3. do 5. září 2007. V průběhu příprav jsme zjistili, že vytvoření třídního programu a zajištění hladkého průběhu návštěvy není úplně jednoduché. Je nutno poděkovat především našemu dirigentu Antonínu Švehlovi a Bruno Rieforthovi za hlavní podíl na plánování celé akce.

Naši hosté byli ubytováni podle osvědčeného konceptu v rodinách a v průběhu pobytu v Plzni sbor Domkapelle navštívil katedrálu, věž, pivovar, plzeňské podzemí a Meditační zahradu. Dále byla sloužena společná mše sv. v kostele sv. Jana Nepom. v českém a německém jazyku následovaná krátkým koncertem.

Hudebním vyvrcholením byl koncert sboru Domkapelle v katedrále sv. Bartoloměje z děl převážně moderních autorů, několik skladeb pak bylo provedeno společně se Scholou u redemptoristů. Sbor Domkapelle byl založen v roce 1981, pravidelně dopro-

vází nedělní bohoslužby v katedrále a často koncertuje jak doma, tak po celé Evropě a zámoří. Od roku 2003 je jeho vedoucím pan Boris Böhmman.

S díky jsme využili možnost strávit společné večery v prostorách biskupství. Na tomto místě patří poděkování pracovníkům biskupství, kteří nám pomohli se zajištěním pohoštění během všech tří večerů. Stejně jako ve Freiburgu se i v Plzni zpívalo a zajímavě povídalo. Snad největším překvapením bylo, když freiburští z listu čtyřhlasně zazpívali sloku moravské písně k Panně Marii, vzápětí podobnou pohotovost předvedla schola při interpretaci sloky německé lidové písně.

A o tom, že se našim kamarádům s námi v Plzni líbilo, asi nejlépe svědčí fakt, že máme pozvání na další návštěvu Freiburgu. Věříme, že i v budoucnosti bude spolupráce a přátelství mezi oběma sbory pokračovat a tak se naplní úsloví, že hudba nezná hranic.

František Štván

• Svatá Hedvika: Patronka Polska, Slezska a ostravsko–opavské diecéze

Hedvika je první světskou osobou v Polsku zapsanou do seznamu světců. Pocházela z jednoho z nejslavnějších německých rodů Andechs, a byla to ona, kněžna Hedvika, budoucí

světiče, jež vychovávala budoucí světici sv. Anežku Českou a byla její věrnou přítelkyní až do své smrti 14. října 1243.

V žilách svaté Hedviky díky rozvětveným rodinným vztahům kolovala krev snad všech evropských národů. Sv. Hedvika byla velice duchovně založená, zvolila dobrovolnou chudobu a stala se první ženou, která praktikovala přísnou askezi. Sv. Hedvika se již za svého života těšila veliké úctě a již 26. března 1267 ji papež Klement IV. prohlásil za svatou.

Svatá Hedvika je patronkou Polska, Slezska a ostravsko–opavské diecéze. Rovněž staveb kostelů (bývá znázorňována s kostelem v rukou) i křesťanských manželství a milosrdné lásky. Tato středověká světiče je i dnes vzorem pro všechny stavy a každý věk, protože se vždycky snažila řešit životní problémy podle nauky Ježíše Krista. Její ideály jsou stále živé a v roce 1859 vznikla Kongregace sv. Hedviky v polské Wroclawi, odkud se rozšířila do Německa, Polska a Čech.

Svatá Hedvika si vytrpěla své a to už od doby, kdy jako mladá vévodkyně přišla do Vratislavi, a kdy příbuzní jejího manžela Jindřicha Bradatého byli s ním ve sporu. Další ránou byla vražda císaře Filipa Švábského, kterou vykonal Ota Vittelbaský, muž hrubých mravů, ucházející se o její dceru Gertrudu. Ota se stal štvancem a Hedvičiny bratři — biskup Ekbert a Jindřich byli prohlášeni za jeho spolupracovníky a rodný hrad sv. Hedviky Andechs byl zbořen a její otec následně zemřel.

V roce 1214 byla zavražděna Hedvičina sestra Gertruda, manželka uherského krále a ve stejnou dobu začala válečná vřava mezi jejími syny Jindřichem a Konrádem. Konrád zemřel, ne v boji, ale nešťastně spadl s koně. Jindřich padl v boji proti Tatarům se svými

10 000 křesťanskými bojovníky na jaře roku 1228. Jindřicha pohřbili ve Vratislavi, tehdy se sv. Hedvika modlila: „*Děkuji ti, Pane, že jsi mi dal takového syna, který mne vždycky ctíl a miloval a nikdy nezarmoutil. Ráda bych ho měla u sebe na zemi, přejí mu co nejvrouc-*

něji, když prolil svoji krev, aby byl spojený s tebou, se svým Tvůrcem.“

Legenda vypráví, jak jistá řeholnice sledovala Hedviku při vroucné modlitbě před obrazem Ukřižovaného a viděla, jak Kristus zvedl pravou ruku a Hedvice požehnal. -VP-

Stalo se

⇐ ⇐ Diecézní pouť do kláštera Teplá se konala 15. září — další fotky najdete na nově zprovozněné galerii na webu plzeňské diecéze: <http://bip.krestan.org/gallery.php>

rodinný festival Setkání na konci léta proběhl na konci srpna v Holostřevch

7. července byl na jáhna plzeňské diecéze vysvěcen Pavel Frývaldský z Nejdku

✓ Zřízení nové farnosti

Biskup František Radkovský rozhodl o zřízení nové farnosti Plzeň–Bory k 1. září. „*Důvodem k zřízení nové farnosti je především dosavadní rozsáhlé území Římskokatolické far-*

nosti Plzeň u katedrály sv. Bartoloměje, živé společenství kolem kostela sv. Jana Nepomuckého, které si zaslouží ke svému rozvoji samostatnou pastorační péči, rychle se rozvíjející univerzitní campus a průmyslová zóna na Borských polích a ulehčení pastorace na dosavadním rozsáhlém území farnosti Starý Plzenec.“ (ze zřizovacího dekretu Římskokatolické farnosti Plzeň–Bory)

Nová farnost zahrnuje plzeňské části Jižní předměstí, Bory, Borská Pole, Doudlevice, Karlov a Na Výsluní a dále obce Čižice, Losiná, Nebílovský Borek, Radobyčice, Štěnovice, Štěnovický Borek a Útušice. Kaple sv. Maxmiliána Kolbeho v Meditační zahradě (ležící na území nové farnosti) zůstává spravována farností u katedrály.

Farářem nové farnosti byl ustanoven P. Miroslav Martiš. Farním kostelem je kostel sv. Jana Nepomuckého na Chodském náměstí v Plzni a sídlo farního úřadu se nachází v domě č. 176 na Klatovské třídě. Do farnosti se dále přičleňuje Slovenské katolické centrum se sídlem v Borské ul. č.10.

Ke zřízení farnosti se vztahuje i násl. dopis:

MONS. ANTONÍN HÝŽA

Milý Toníčku,

odpusť, prosím, toto důvěrné oslovení. Předemnou už Ti je přirkló mnoho věřících z Plzně, kde působíš letos už třicet osm roků. Snad si je mohu tedy dovolit i já, Tvůj biskup. Věř, že je v tom z mé strany minimálně tolik (a možná více) úcty, než kdybych Tě tituloval „monsiñore“, nebo „vážený papežský preláté“ či ještě jinak, jak by Ti po právu náleželo.

Několik let ve mně zrála myšlenka zřídít zde, na Borech, novou farnost. Farní kostel by byl — sv. Jana Nepomuckého. Rozsáhllost mateřské farnosti k tomu také radila. Návštěva bohoslužeb v neděli i ve všední dny také. Snad i ekonomické zabezpečení ze sbírek a pokladniček rovněž. Stále chyběla farní

budova, protože bývalý klášter redemptoristů, který by zcela optimálním způsobem požadavku na farní centrum vyhovoval, pro komplikovanost majetkoprávních vztahů nebylo možno získat zpět restitucí. A někteří říkali: „U těch redemptoristů je to tak hezké proto, že je tam P. Hýža. Když ten nebude, tak tam lidé přestanou chodit.“ Jsou i takoví, kteří možná z veliké lásky a úcty k Tobě vidí trošku křivdu v tom, že nejsi prvofarářem. Věř mi, kdybys byl o dvacet let mladší, neváhal bych ani chvíličku. Vím, jak pokorně přijímáš své věkem a podlomeným zdravím omezené možnosti a nesu tento Tvůj kříž s Tebou.

Chtěl bych se však vrátit ke svým úvahám — zřídít farnost nebo nezřídít? Nakonec v tom mém rozvažování rozhodly dvě věci. 1/ skutečnost, že jsme získali budovu na Klatovské ulici, ze které je možno učinit farní centrum a hlavně 2/ **skutečnost společenství laiků při zdejším kostele**. Jedná se o společenství vyspělé, připravené být základem budoucí farnosti. Právě toto společenství jsi budoval a propojoval se životodárnými proudy milosti Boží především ve třech oblastech.

Předně je zde známá a pro Plzeň těžce nahraditelná, vpravdě charismatická péče o nemocné. Zde je základ všeho Tvého apoštolátu, nemocní to byli a jsou, kdo svými obětmi a modlitbami pomáhali a pomáhají při všech ostatních viditelných a jaksi lidsky měřitelných záležitostech. Zde je tajemství „úspěchů“ vsí Tvé ostatní kněžské práce. Děkuji Ti za to i jménem kněží, kteří Tě vnímají jako dobrý příklad.

Dále je zde druhá oblast, skrytá „za zpovědání mřížkou“. Vypráví o tom kromě jiného také pravidelná fronta u Tvé zповědnice. Vím, že z této práce také Ty míváš největší radost! Opět Ti děkuji nejen jménem mnoha penitentů, ale i jménem mnoha kněží, kteří si Tě volili za zповědníka a jménem mnoha dalších, pro které jsi v této oblasti opět krásným

vzorem. Vždyť skutečnost, že jsi byl jmenován diecézním penitenciářem, vychází z Tvé praxe zpovědní a je také (kromě velkých pravomocí pro oblast zpovědní) oceněním Tvé práce ve zpovědnici.

A konečně je zde ještě jedna oblast, ve které jsi zdejšímu společenství pěstoval kořeny. Pečlivě připravovaná kázání, na které se lidé vždy těší ne snad pro krasomluvu. Každé slovo, které vyslovuješ, je „slovo života“ proměněného Pánem. Tvoje pečlivé rozjímání nad evangeliem mu dodává hloubku, zajímavost pak skutečnost, že je „ze života obyčejných lidí“, mezi které ses vždy počítal. Také

za to Ti děkuji, opět i jménem kněží, pro které jsi dobrým příkladem. Ne, napodobit Tě nemohou. Ale Tvou pílí a láskou mohou být všichni inspirováni, aby se podle Tvého příkladu dávali obětavě k dispozici Ježíši — Veleknězi a lidu Božímu.

Přeji Ti závěrem a také se za to upřímně modlím, abys zde v tomto kostele ještě dlouho pečoval o kořeny zdejšího společenství a aby Ti a Tvé práci na přímluvu Panny Marie Pán zehnal.

V Plzni dne 31. srpna 2007

Mons. František Radkovský, biskup plzeňský

Nenechte si ujít

• Setkání sborů v Chebu

Srdečně zveme všechny zájemce o sborový zpěv na již 9. ročník setkání sborů, které se bude konat v sobotu **6. října**. Program začíná tradičně mší sv. v 9⁰⁰, při které zazní zpěvy gregoriánského chorálu v podání plzeňské Scholy cantorum, která působí při katedrále sv. Bartoloměje. Dále bude následovat ve 13³⁰ přehlídka — sólová vystoupení jednotlivých sborů a v 17³⁰ společný koncert všech zúčastněných sborů, s kterými bude vystupovat i žesťový soubor a účast přislíbil též Mons. František Radkovský. V průběhu setkání bude možné zakoupit CD s nahrávkou pořízenou při minulém ročníku. Celá akce se koná v chrámu sv. Mikuláše a vstupné je dobrovolné. Přijďte podpořit naše sbory a potěšit se krásnou hudbou v jejich podání. *M. P.*

• Setkání ministrantů v Boru

Zveme všechny ministranty Plzeňské diecéze v sobotu **27. října** na již sedmé setkání s otcem biskupem, tentokrát v **Boru u Tachova**. Program našeho setkání:

10⁰⁰ zahájení v kostele: Mons. Vladimír Born, úvodní slovo

10³⁰ rozdělení do skupin, ukázka a nácvik asistence při mši svaté

11³⁰ mše svatá

12³⁰ oběd

13³⁰ program ve skupinách ve škole

15⁰⁰ možnost přistoupit ke svátosti smíření, prohlídka Lorety

16⁰⁰ loretánské litanie a požehnání na cestu

Potvrďte svojí účast (kvůli objednání obědů) do 10. října na adrese: Římskokatolická farnost Rokycany, nám. J. Urbana 52/I., 337 01 Rokycany, ☎ 371 722 742, e-mail: farnostrokycany@centrum.cz

• Setkání modliteb. skupin živého růžence domažlického vikariátu

Milí přátelé,

obracíme se na Vás s pozváním na setkání živých růženců. V našem (domažlickém) vikariátu existuje snad v každé farnosti skupinka živého růžence. Téměř v každé obci, kde se pravidelně slouží mše svatá, můžeme najít skupinu lidí, kteří si mezi sebe po desátících rozdělili každodenní modlitbu celého růžence a vytvářejí tak živé modlitební společenství. To je jistě velikým požehnáním pro

náš vikariát. A tak nás napadlo, že je škoda, že ač jsme spolu navzájem spojeni v modlitbě, tak o sobě mnohdy ani nevíme. Zkrátka jsme si řekli, že by bylo snad milé nám i Pánu, kdybychom se občas sešli, společně se pomodlili, blíže se poznali a tím by se naše společenství v modlitbě ještě více upevnilo a prohloubilo. Kdy jindy by k tomu mohla být vhodná příležitost než v předvečer památky Panny Marie Růžencové, jejíž úcta nás všechny spojuje. . .

Proto Vás chceme co nejsrdečněji pozvat na setkání v sobotu **6. října** v předvečer pa-

mátky Panny Marie Růžencové od 16³⁰ hod. v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie v **Domažlicích**. Hostem našeho setkání bude *P. Irenej Šiklar OP z pražského konventu bratří dominikánů*

Program:

16³⁰ modlitba růžence

17¹⁵ mše svatá

po 18⁰⁰ přednáška

poté neformální setkání u kávy

Těší se na Vás členové domažlického

Živého růžence mladých

Nabídka-Pozvánka

• 3. Pout' Slováků k Panně Marii Plzeňské

Slovenské katolické centrum v Plzni zve na **6. října** do katedrály sv. Bartoloměje v **Plzni**. Program:

9⁰⁰ modlitba růžence

9³⁰ vystoupení hudební skupiny „Credo“ z farnosti Košice-Šaca

10³⁰ mše sv., předseda otec biskup Frant. Radkovský, káže Mons. JCDr. Juraj Kamas PhD, kancléř Košického arcibiskupství

12⁰⁰ Anděl Páně, pohoštění s doprovodem lidových písní v prostorách biskupství

15⁰⁰ eucharistické požehnání

• Nabídka setkávání

po duchovní obnově v **Plzni**. Zveme animátory skupinek z duchovní obnovy i další zájemce z Plzně i okolí (Písmo sv., modlitba, vedení společenství...): vždy druhé pondělí v měsíci (tedy **8. října**) od 19 hod v zasedačce v přízemí Biskupství. Info ☎ 731 619 703 (Kaše).

• Setkání duchovní obnovy

v **Klatovech** ve čtvrtek **18. října** v 8³⁰ na faře. Vede Ing. Josef Kaše.

• Kolegium katolických lékařů v Plzni

zve členy a příznivce na mši sv. ve čtvrtek **18. října** v 16³⁰ v katedrále sv. Bartoloměje na svátek sv. Lukáše, mše bude obětována za zdravotníky a nemocné. Po mši sv. setkání členů a příznivců Kolegia.

Za KKL v Plzni: Doc. MUDr. J. Kočová CSc, MUDr. J. Kotrba, (j.kotrba@email.cz)

• Koncert sk. Spirituál kvintet

v kostele sv. Jana Křtitele v **Chudenicích** **20. října** v 17 hod. Srdečně zvou Římskokatolická farnost Švihov — Chudenice a Starý Czerninský zámek v Chudenicích.

Prodej vstupenek od 27. září: Starý Czerninský zámek v Chudenicích: o víkendech; fara Švihov: pondělí a čtvrtek 9–11 hod.; před koncertem v kostele od 16 hod.

• Večer chval v Holostřevch

se koná **26. října** od 19³⁰ v domě komunity Noe (bývalá fara).

• Kytarový recitál Štěpána Raka

v kostele sv. Václava ve **Švihově** **27. října** v 17 hod. Srdečně zve Řk. farnost Švihov.

Prodej vstupenek od 8. října: MÚ Švihov knihovna; fara Švihov: pondělí a čtvrtek 9–11 hod.; Starý Czerninský zámek v Chudenicích: pouze o víkendech; před koncertem v kostele od 16 hod.

• **Sympozium „Křesťanství a ženy 20. století — hledání identity“**

(Edita Steinová – Chiara Lubichová – Růžena Vacková – Matka Tereza – a mnohé další) se koná **26.–28. října v Plzni** v návaznosti na celoroční přednáškový cyklus „*Ženy v dějinách křesťanství*“ v klášteře dominikánů a kostele P. Marie Růžencové (přednášky, diskuse, kulturní program, společná modlitba). Více: plzen.op.cz nebo ☎ 377 241 660.

• **Nabídka služby svátostí smíření**

v kostele Nanebevzetí Panny Marie (u fran-tiškáňů) v **Plzni** od října do června:

★ P. Josef Žák každou středu: 8³⁰–9¹⁵; 11⁰⁰–11⁴⁵; 12³⁰–13⁰⁰; 15⁰⁰–15⁴⁵; 18³⁰–19³⁰.

★ P. Stanislav Uhlíř každý čtvrtek : 11⁰⁰–12⁰⁰ 13³⁰–15⁰⁰.

• **Knihovna**

Pastorační oddělení nabízí půjčování knih z vlastní knihovny. Knihovna zahrnuje literaturu teologickou, biblickou, dále z oblasti duchovního života, církevních dějin atp.

Knihy je možno půjčit na pastoračním oddělení (3. patro biskupství) od pondělí do pátku 9⁰⁰–15⁰⁰, jindy po domluvě, ☎ 377 223 112, mail: slajsova@bip.cz

Na tomto čísle je případně možné ověřit, zda požadovanou knihu máme k dispozici.

Meditační zahrada — Památník obětem zla v Plzni

★ otevřeno **do 30. září** středa–neděle 10–17

★ uzavřena od října do konce dubna

★ mše sv. v kapli sv. Maxmiliána Kolbeho pravidelně 2. a 4. čtvrtek v měsíci od 16 hod.

★ Kontakt: Marcel Milfait, ☎ 603 809 798, e-mail: milfait@bip.cz

• **Nabídka služby svátostí pro pacienty v plzeňských nemocnicích**

Kněžím z mimoplzeňských farností, jejichž farníci jsou hospitalizováni v plzeňských nemocnicích a oni sami za nimi nemohou přijít, nabízím službu svátostí (smíření, eucharistie, pomazání nemocných) u těchto pacientů. Kontaktovat mě můžete na ☎ **373 721 936** a **739 089 448**.

P. Jiří Barhoň

Poutě

• **Poutě ve farnostech**

6. 10. 16⁰⁰ Třebýcinka, kaple sv. Václava

28. 10. 10⁰⁰ Poleň, kostel Všech svatých

14⁰⁰ Chudenice, Bolfánek, kostel sv. Wolfanga

• **Růžencová pout' k Panně Marii Klatovské**

za obrodu rodin a duchovní povolání v sobotu **6. října** v arciděkanském kostele v **Klatovech** za účasti P. Miroslava Nikoly z Horažďovic. Program:

17⁰⁰ přednáška „Růženc světla“

17³⁰ modlitba růžence

18⁰⁰ mše sv.

Pastorační centrum pro laiky

• Setkání účastníků exercicií

ze Svaté Hory, které vedl Mons. Josef Žák s dalšími kněžími, se uskuteční takto:

★ Sokolov — fara: sobota **13. října** od 14 hod, v 17⁰⁰ hod mše sv.

★ Plzeň — biskupství, sál v přízemí: sobota **20. října** od 14 hod, v 17 hod mše sv.

★ Klatovy — fara: sobota **24. listopadu** od 14 hod, v 17 hod mše sv.

• Náboženství pro dospělé

začíná ve středu **24. října** od 19⁰⁰–20⁰⁰ hod. v učebnách biskupství a téma tohoto setkání nese název: „**BŮH OTEC**“. Nabídka těchto katechezí je pro věřící, pro ty, kteří se chtějí vzdělávat ve víře, hledají odpovědi na své cestě k Bohu, chtějí najít a prohloubit svůj duchovní život. Setkávání povedou P. Krzysztof, P. Bartoloměj OFM. Informace o cyklu „Náboženství pro dospělé“: M. Lachmanová, ☎ 728 930 030.

Těší se na Vás Majka a Vladka, organizátorky setkávání.

Zadáno pro rodiny

• Centrum pro rodinu

★ S tebou mě baví svět

víkend pro táty a jejich děti **12.–14. října v Hřešihlavech** (okres Rokycany). Budeme společně připravovat a realizovat ☺ hry a další program (třeba pouštění draků) pro naše děti a určitě se najde čas i na nějaké to „chlapské“ povídání.

★ Víkend pro chlapy

2.–4. listopadu na Šumavě s tématem „*Muž ve středu*“. Nejde o konkrétní den pracovního týdne, ale o pohlednutí do života muže ve středním věku, na jeho radosti, starosti i problémy. A také na to, co do středu života (každého člověka) patří. Součástí programu bude čas pro sebe, přednáška k tématu, vzájemné sdílení, prostor na modlitbu, procházku, saunu — vše v krásné přírodě.

★ Rekolekce pro manžele

8. prosince v Těnovicích – adventní zastavení v tichu, příprava na Vánoce, příležitost ke svátostí smíření . . .

★ **Příhlášky:** J. Fencel, ☎ 731 619 704; rodiny@bip.cz.

★ Poradna PPR

vyškolené instruktorky nabízí bezplatné konzultace ohledně syptomální metody přirozeného plánování rodičovství. Domluva na ☎ 608 200 601 nebo 776 200 028.

MC
PLZEŇSKÉ
PANENKY

Nám Republiky 35, Plzeň

• Mateřské centrum Plzeňské panenky

zve všechny ženy, maminky, přátele MC na oslavu 10 let od založení Klubu maminek, dnes MC Plzeňské panenky. Přijďte zavzpomínat, pobavit se a potěšit se.

Vstupné na programy oslav: účastnické = 50,- Kč, sponzorské > 50,- Kč je možné zakoupit na programech MC, na vrátnici biskupství plzeňského nebo rezervace na ☎ 728 930 030.

*Mateřské centrum Plzeňské panenky,
dříve Klub maminek
slaví desetiletí aneb*

Je za co děkovat, je co slavit

Všem, kteří nechali kus srdce v mateřském centru, a partnerům, kteří je v tom podpořili

Plánovaný program:

Pátek 19. 10. 2007 od 20⁰⁰

Gala večer „To všechno odnes‘ čas?“

Plzeňské panenky včera i dnes

Lochotínský pavilonek

Sobota 20. 10. 2007 10⁰⁰–15⁰⁰ hod.

Tvůrčí dílny MC Plzeňské panenky

bohatý výběr tvůrčích technik pro děti

i dospělé

Lochotínský pavilonek

Sobota 20. 10. od 20⁰⁰ hod.

Jan Burian pro Plzeňské panenky

koncert a sváteční večer

Saloon Roudná

Prostor sálu bude během večera nekuřácký, pro kuřáky možnost kouření v přilehlé restauraci

Děkujeme všem štedrým dárcům za podporu naší akce.

Adresy:

Lochotínský pavilon, Karlovarská tř., tram. č. 4, zastávka Lékařská fakulta

Saloon Roudná, restaurace, ulice Na Roudné, z náměstí přes Saský most

Informace: www.plzenskepanenky.cz,

☎ 728 930 030

• Nepřehlédněte novinku pro ženy hlavně středního věku „Čtyřcítka — no a co?“

V rámci projektu pro ženy středního věku zveme na podzimní setkávání všechny ženy, které

– již nepatří do kategorie maminek s malými dětmi, ale do věkové skupiny, která s sebou

přináší nové nároky, nová rozhodnutí v osobních i pracovních otázkách

– se chtějí nechat inspirovat a povzbudit v řešení nových situací

– se chtějí vzdělávat

a nabízíme následující téma Radosti a krize středního věku, Podzimní cyklus hledání a nalézání se:

★ **Středa 7. listopadu 2007** od 17⁰⁰–20⁰⁰ hod. v učebnách biskupství plzeňského, Nám. Republiky 35, Plzeň

Program:

Přednáška: „**Harmonie duše a těla**“, (porozumět sobě v každé době), přednáší PhDr. Blanka Šestáková

– tvůrčí dílna pro ženy: „Hedvábné šály na plesy“

– poradenství

– knihovna — možnost vypůjčení knih

– občerstvení

Vstupné: 80,- Kč, příspěvek na tvůrčí dílnu hedvábní: 80,- Kč

★ **Středa 5. prosince 2007** od 17⁰⁰–20⁰⁰ hod. tamtéž

Program:

Přednáška: „**Krize jako šance**“, přednáší ThLic. Kateřina Lachmanová ThD.

– tvůrčí dílna pro ženy: vánoční ozdoby z pedigu

– poradenství

– knihovna — možnost vypůjčení knih

– občerstvení

Vstupné: 80,- Kč, příspěvek na tvůrčí dílnu: 30,- Kč

Organizační tým: Vladka Šašková, Dáša Ettlerová, Majka Lachmanová, info na ☎ 728 930 030, www.plzenskepanenky.cz, akce je určena všem ženám, středověkým a odvážným.

Dětem a mládeži

CO SE CHYSTÁ . . .

• Úterní modlit. setkání na DCM

Každé úterý v 19 hodin vás zveme na společnou modlitbu v kapli na DCM. Modlitba probíhá různým způsobem, nechybí i rozjímání Božího slova a chvíle ticha. To všechno doplňuje společný zpěv. Po modlitbě je také čas na popovídání u čaje. Zván je každý.

• Pouť mládeže s biskupem Františkem do Regensburgu 12.–14. října

Druhý říjnový víkend se již tradičně chystáme do bavorského Řezna na pouť s biskupem Františkem. Těšit se můžete na prohlídku města, rozhovory se zajímavými lidmi, koupání v bazénu a možná i nějaké to překvapení. To vše bude neseno společnou modlitbou, zpíváním, bohoslužbou s otcem biskupem. Předpokládaná cena činí 400 Kč.

• Kurz pro animátory 2007/08

Jak vést společenství? * Jak se zapojit do služby ve farnosti? * Jak zajímavě a nápaditě připravit hru? * Jak připravit společnou modlitbu nebo zajímavý večer? * Jak předávat dětem víru? * Jak se s nimi zapojit při mši svaté? * Jak mluvit o důležitých tématech? * Jak řešit konflikty? * Jak spolupracovat a vychovat si spolupracovníky? * Co všechno je třeba zajistit, aby se uskutečnil tábor? * Jaká jsou pravidla stravování a zdravotní a jak připravit rozpočet akce?

Na takovéto a mnoho dalších praktických otázek dostanete odpověď na kurzu pro animátory. Budete moci zažít společenství se svými věřícími vrstevníky, setkáte se ale také

i se zajímavými osobnostmi, mezi kterými nebude chybět otec biskup František, náš generální vikář Dr. Robert Falkenauer, vikář pro pastorační P. Ludolf Kazda, P. Petr Hruška, P. Jan Balík, P. Vít Zatloukal, P. Jan Rajlich, P. Jan Vyhnaněk, Mgr. Jan Klail, MUDr. Jan Schwarz, ing. Marie Světníčková, Mgr. Jaromír Tippl, Mgr. Marie Kadlecová, Mgr. Irena Pulicarová a ještě mnoho dalších.

Můžete se také těšit na sportovní zážitky, zajímavé exkurze a návštěvy — třeba do trapistického kláštera v Novém Dvoře, na zámeček v Bečově. Podíváme se, jak se pracuje s mládeží u salesiánů, františkánů . . . , zkusíme keramiku, vlastnoruční výrobu svíček a dokonce i modlitbu tancem. Určitě to bude skvělý zážitek, tak neváhejte a přihlaste se!

Kurz bude probíhat během pěti víkendů — první setkání bude **26.–28. října**. Absolventi školy animátorů mohou také získat osvědčení, které je nutné pro vedoucí táborů s dotacemi Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy — tento kurz má akreditaci MŠMT.

• FOTOWorkshop — kurz pro začínající i pokročilé fotografy 29. října, 5., 12. a 19. listopadu

Během čtyř setkání, které se budou konat vždy v pondělí na DCM, se zkusíme ponořit do tajů klasické a digitální fotografie. Jak fotit a jak zpracovávat fotky různými způsoby — to všechno si vyzkoušíme v praxi.

• Škola psaní ikony jako duchovní obnova 8. listopadu

Ikona je okno do nebe — to tvrdí o ikonách vychodní křesťanská spiritualita. Původní ikonopisci nevnímali psaní ikon jako umění, ale jako modlitbu . . .

Během několika čtvrtetných setkání v závěru roku si budete moci na DCM napsat

vlastní ikonu a celou práci pojmout jako svou duchovní obnovu. První setkání se uskutečnil 8. listopadu v 1900. Není potřeba umět malovat ani být nějak výtvarně nadán — stačí chtít a udělat si čas. Je ale potřeba se přihlásit do 1. listopadu na DCM nebo mailem na adrese: rbergman@centrum.cz.

Podrobnosti naleznete na stránkách <http://prob.aspweb.cz> nebo na <http://ikony07.signaly.cz>.

● 2. Celodiecézní volejbalový turnaj o putovní pohár plzeňského biskupa 1. prosince

Připravujeme velký volejbalový turnaj — tentokrát se bude konat v sobotu 1. prosince, opět v tělocvičně 4. ZŠ v Plzni na Košutce (Kralovická 12). K účasti zveme všechny farnosti a společenství ze všech koutů naší diecéze. Hrát se bude klasický turnaj (šestice mohou být i smíšené). Název družstva a kontakt na kapitána nahlaste do 26. listopadu na DCM.

DÁLE NÁS ČEKÁ

★ **Sýrie, země neznámá** — cestovatelská přednáška Z. Schmergla 1. 10. v 1900 na DCM

★ **Dobrodružství severní Indie** — cestovatelská přednáška Marie Kadlecové (26. 11. v 1900 na DCM)

★ **Setkání mládeže plzeňské diecéze s biskupem Františkem** (14.–15. 3. 2008)

★ **Světový den mládeže — Sydney 2008** (10.–20. 7.) — více na www.wyd2008.org

STALO SE ...

● Mládež na celodiecézní pouti v Teplé

Vše začalo v pátek 14. září v 19 hodin — celé zástupy mladých lidí mířili do Teplé (trochu přeháním, ale skoro jsem se trefila (-)). Všichni napjatí a v očekávání se naskládali do jedné z místností kláštera v Teplé.

Vše vypuklo večerí, což alespoň já pokládám za docela dobrý nápad!). Když jsme se všichni najedli, poté také ubytovali, tak jsme se shromáždili v Modrém sále. Modrý sál byl kupodivu docela modrý a obsahoval i modré židličky, na kterých se nám nejen příjemně sedělo, ale i příjemně poslouchalo zpívání *QUO VADIS*, povídání pátera Vítko Zatloukala a také se příjemně sledovaly filmy z CSM v Táboře. Při zpěvu jsme se ovšem i my zapojili, lépe řečeno až po upozornění na to, že nějak nejsme slyšet!). Páter Vítek Zatloukal nás obeznámil s rozpočtem CSM, ale jen malinko, aby nás zbytečně nevyděsil!). Při promítání občas vypukl i smích v nějakých částech sálu (většinou ve všech), to se někdo pobavil pikantním záběrem. Po tomto programu nás čekala krátká přestávka a pak jsme se všichni opět shledali v kapli.

P. Didak započal „přednáškou“ a pak nás sledovala adorace Nejsv. svátosti a adorace na způsob Taizé. To mě osobně nejvíce potěšilo. Každý jsme mohli při modlitbě přicházet ke kříži, kleknout si před ním, dotknout se ho a zůstat před ním chvíli v blízkosti Pána. I já jsem samozřejmě přišla, poklekla a najednou se ve mně rozhostil pokoj, jaký jsem asi ještě nikdy nepocítila. Klečela jsem před Pánem a cítila jsem jeho lásku ve svém srdci, cítila jsem, že mi Pán dává velkou sílu, kterou mě celou naplňuje. Byla jsem před ním docela dlouho a nemohla jsem odejít, něco mě přitahovalo. Ale v tom jsem si uvědomila, že Pánu jsem blízko pořád, že každý den je se mnou, věděla jsem to, ale teď jsem se z toho radovala ještě víc než kdykoliv předtím. Odcházela jsem spokojeně z kaple naplněna zvláštní radostí a ještě dlouho rozjímala nad tím, co jsem zažila.

Další den jsme začínali modlitbou, kterou nás doprovázely sestry salesiánky. Pak začala snídane a dále už následoval program. Ten byl započat jako každý rok přivítáním poutníků

otecem biskupem a potom jsme se rozdělili do skupin podle věku. Já jsem byla samozřejmě mládež, tak jsem se vydala do kaple. Tam na nás čekala přednáška P. Marka Sklenáře na téma motta diecéze pro letošní rok. Pak nás DCM pozvalo na některé ze svých akcí, ale i na akce z různých farností. Následovala společná mše, kterou celebroidal otec biskup, zpěvem ji doprovázel chrámový sbor Tachov.

Po mši na všechny čekal oběd a samozřejmě i delší přestávka, která přijde, jak sami určitě víte, po obědě docela vhod:). Potom bylo ještě na programu promítání fotek a filmů z akcí DCM a také krásný koncert skupiny *QUO VADIS* (ti, kdož jste to neslyšeli, litujte velice:). Na závěr nám Markéta Jeníčková pověděla o nových Signálech a to už bylo bohužel poslední, co jsme mohli slyšet.

Všichni jsme odcházeli určitě naprosto spokojeni a těšíme se na příští pouť v Teplé.

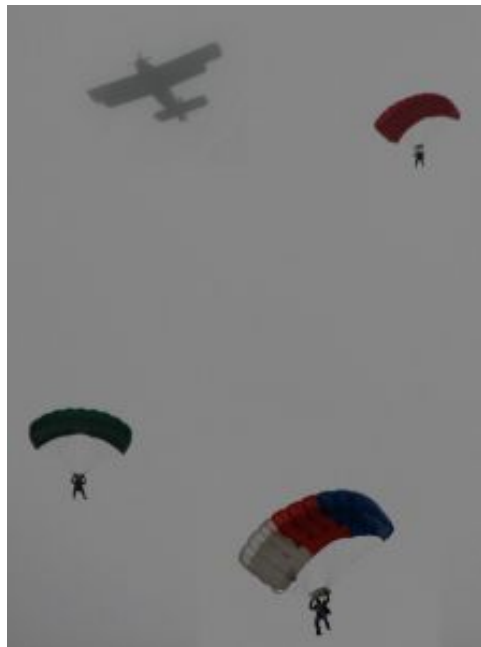
Maruška Hn.

• „Jako chmýří pampelišek“

Jak se to stane, že člověk vyskočí z letadla ve výšce 1200m nad zemí? Začalo to kurzem, kde jinde než na DCM, a to už v pátek 7. září, kde nám v průběhu celého odpoledne pan Bečka radil, co v takovém případě dělat. Přednáška byla vedena formou diskuse a následného, častého přezkušování, takže nám nemohlo nic utéci. Bylo to dlouhé, ale v tomto případě doslova „životně důležité“. Silnou motivací byly také příklady parašutistů, kteří udělali chybu. Naopak uklidňující byla statistika: pouhá čtyři zranění na tři tisíce seskoků. Závěr je tedy ten, že seskok s padákem je bezpečnější než jízda autem.

Večer nám byl konečně ukázán padák. „*Takový kousek látky může zpomalit náš prudký pád k zemi*“? zapochybovali jsme. „*Ano,*“ uklidnil nás školitel: „*Protože vy padat nebudete, nýbrž jen hladce klouzat*“. Náš padák byl totiž devíti-komorové křídlo. Ujištění, že vše, co křídla má — lítá, jsme šli v klidu spát.

Ráno jsme se probudili do sychravé soboty, aspoň že vítr, silný nepřítel parašutisty, moc nefoukal. V 9⁰⁰ už nás čekali na letišti v Líních. Následoval test, jestli nám něco v hlavě zůstalo. Ano, zůstalo — prošlo nás všech devět. Základní pravidlo „pravá, levá“ (zahodit starý, poškozený a otevřít nový, záložní padák) uměl bezchybně každý. Další zkušou a zároveň tréninkem byl dopad — do parakotoulu. Z metru a půl už to bylo pěkně tvrdé.

Ted' tedy mohla první skupina obláci padáky, poslední instruktáže a už Petr, Kuba, Klára, Plastik a P. Kryštof (pro toho už to byl „rutinní“ 298 seskok) seděli v letadle. Během pár minut jsme viděli, jak se snáší k zemi. Kuba dokonce přistál ukázkově. Ostatní se také trefili na letiště, jen nějaký Němec zamířil někam daleko nad lesy. Za chvíli všichni zdraví, až na jednu drobnou odřeninu, přišli na stojánku. Mezitím však mraky klesly pod 800m a nám nezbylo než čekat. Bylo to dlouhé, někdo zkušený pronesl, že parašutista

většinu času pročeká na to správné počasí. Ten den už jsme se nedočkali.

V neděli nás budila modrá obloha, tedy rychle do Líní! Ten den to šlo ještě rychleji a už jsme seděli a stoupali v letadle. Bylo tam pěkně těsně, na dvanácti místech nás bylo 18. Ve dvanácti stech jsme začali vyskakovat — Marta, Markéta, Radek, Tomáš a já. Takže: po nohou, odraz od pravé, mám padák? Mám a otevřený, teď už jen najít řídičky a můžu se kochat letem. Náhěra, křídlo poslouchá, zem se moc rychle nepřibližuje. Už je čas najít přistávací kříž, země se blíží, tahám za řídicí poutka, abych přibrzdil — pozdě . . . Náráz byl drobet tvrdší, ale ne moc. S krásným pocitem sleduji malé postavičky, které se snášejí k zemi. Do pěti minut jsme se všichni sešli, jen zas nějací tři Němci to vzali někam k rodné

vlasti. Závěrem mohu jen zopakovat Radkův výrok: „*Ještě autobus na svoz a nemělo to chybu.*“

Dan Fr.

NABÍDKA — FARA STOD

Obnovené prostory stodské fary mohou posloužit k různým víkendovým, prázdninovým a dalším setkáním pro vaše (farní) společenství, věk není podmínkou. Kapacita je cca 15 lidí (vejde se i více při menším pohodlí). Bližší informace vám podáme na DCM.

z DCM zdraví P. Kryštof, Lída a Petr

• Víkend pro mládež ve Švihově

pod vedením P. Jana Rajlichy OP se uskuteční 5.–7. října na faře; přihlášky na faře ve Švihově nebo bezprostředně u otce Jana, ☎ 377 241 660, e-mail: jan@op.cz.

Inzerce

Nakladatelství nabízí:

★ NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY s. r. o. Petrská 9, 110 00 PRAHA 1, tel./fax: 222 311 206, 224 818 757, e-mail: objednavky@paulinky.cz

★ 24 hodin denně otevřeno v on-line knihkupectví na www.paulinky.cz.

★ Amedeo Fencini: Směrem k jádru

Jak doprovázet mladé lidi k středobodu života. Hledat své místo v životě znamená vydat se na vnitřní putování směrem k jádru svého bytí a na něm postavit svou budoucnost. Autor vysvětluje, co je jeho podstatou a objasňuje, jaký je jeho význam v rovině psychologické i v rovině víry.

Všimá si, jak se k hledání středobodu staví mladí lidé, a načrtává cestu, jak doprovázet mladého člověka při jeho hledání.

Autor je formátorem kleriků a vyhledávaným přednášejícím na téma pastorační povolání a výchova k rozlišení povolání. Od téhož autora již vyšla kniha **Bůh je můj přítel** a připravuje se další: **Marnotratný Otec**, příběh povolání.

Brož., 48 str., 58 Kč

★ Jackie Desboisová: List přáteli v depresi

Depresivní stav může být v životě velkou šancí, neboť odhaluje hlubokou touhu po změně. Jak ji uskutečnit a jak využít období deprese jako přechodnou krizi, jež vede k plnějšmu životu? Autorka nedává hotové odpovědi, ale vede čtenáře k tomu, aby se sám ptal a odhalil touhy, které jsou ukryty v jeho nitru, pochopil rozpory, jež brání jejich naplnění, a vydal se na cestu ke svobodě a k radosti. Kniha je vhodná i pro ty, kteří žijí v blízkosti depresivních lidí a rádi by jim pomohli.

Brož., 48 str., 58 Kč

★ V Edici Do života již vyšlo: Když je život zraňen (Ph. Madre) a Naděje tváří v tvář umírání (B. Rivoireová).

Z biskupova diáře

2. 10. 16⁰⁰ Plzeň, DCM, setkání kněží pro mládež
3. 10. 19⁰⁰ Plzeň, kostel Nanebevzetí Panny Marie, mše sv. na zahájení akademického roku
6. 10. 10³⁰ Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, mše sv. při setkání Slovenského katolického centra
16³⁰ Cheb, Setkání chrámových sborů diecéze, koncert
7. 10. 10⁰⁰ Stod, mše sv. s udělením lektorátu
14⁰⁰ Bečov, mše sv. s biřmováním
8.–10. 10. Praha, zasedání ČBK
12. 10. 9⁰⁰ Zasedání hudební sekce ILK
13.–14. 10. Pout' s mládeží do Regensburgu
16. 10. 9³⁰ Biskupství plzeňské, kněžský den
21. 10. 10³⁰ Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, mše sv. k misijní neděli
22. 10. 9³⁰ Biskupství plzeňské, společné zasedání kněžské rady a okrskových vikářů
26. 10. 10⁰⁰ Praha, zasedání ILK
18⁰⁰ Plzeň, DCM, mše sv. a program pro animátory
27. 10. 9³⁰ Bor, setkání s ministranty
28. 10. 10³⁰ Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, mše sv. za vlast k 89. výročí ČSR

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

Nové knihy

Přitahují? (na minutu s Ladislavem Kubíčkem)

Druhý díl zápisů z exercicií P. Ladislava Kubíčka vybrala a sestavila Marie Svatošová. Podkladem byly její vlastní zápisky z duchovních cvičení, jak je v letech 1976–2004 absolvovala na mnoha Kubíčkových seve-

ročeských „štacích,“ na které byl překládán a

kam za ním stále jezdily zástupy především mladých lidí.

Z Kubíčkových inspirativních úvah do slova číší jejich praktičnost — nešustí papírem frází, ale pulzují krví života. Tou krví, kterou 11. září 2004 sám prolil, když byl na své faře v Třebenicích zavražděn.

Závěr knihy tvoří svébytná Kubíčková Křížová cesta, která nemůže mít obvyklých čtrnáct, ale má patnáct zastavení. Vždyť Kristus vstal z mrtvých, radujte se!

*Vydalo Karmelitánské nakladatelství
Kostelní Vydří 2007, cena 99,- Kč*